

det Selvsamme. Men da der, som sagt, om dette Punkt ikke foreligger Nogetfomhelst til Afstemning, saa skal jeg heller ikke her videre bringe det under Dmtale. Diemedet, at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa de forskjellige Spørgsmaal, der hervev kunde opstaae, og paa de forskjellige mere eller mindre tilfredsstillende Maader, hvorpaa man muligen kunde søge at afhjælpe Manglerne, er opnaaet, og navnlig har det været mig meget kjært at høre, at en forholdsviis ubetydelig Udgift vil være tilstrækkelig til at skaffe alle Afdelinger af Landet minorerede Kort, det vil sige Kort i formindsket Maalestof, som jeg med Hensyn til alle communale Diemed anseer for aldeles tilstrækkelige, og som selv med Hensyn til Eiendomstrætter ville være af megen Nytte, idet de vel ikke kunne afgive et Bevist for Retten, men meget væsentligt vilde virke til at forebygge Retstrætte ved at afværge de Tvivl, hvoraf de kunde opstaae. Hvis det ikke er med Forsæt, at den ærede Indenrigsminister ikke, idetmindste ikke idag, har villet yttre sig om det Spørgsmaal, hvorvidt det kunde være ønskeligt at foreskrive en almindelig Tært for Landmaalere, om hvorvidt han i saa Fald anseer sig for berettiget til at gjøre dette ad administrativt Bei, skal jeg derom henholde mig til mine tidligere Bemærkninger.

Indenrigsministeren: Jeg glemte forrige Gang, da jeg havde Ordet, at yttre mig angaaende det sidste Punkt, som den ærede Ordfører fremførte; jeg vil gjerne troe, at det kunde være hensigtsmæssigt at foreskrive en saadan Tært, men jeg troer imidlertid ikke, at jeg er berettiget til at ansætte den ad administrativt Bei.

Diefen: Dersom det endelig absolut skal være saa, at vi nu maae have en Sammenlægnings- og Udskrykningslov, hvad jeg rigtig nok ønskede maatte blive udfat til en Fæstefælsningslov først var udgivet, saa mener jeg, at det er af højeste Vigtighed, at den bliver saa hensigtsmæssigt som muligt, og for at blive det, navnlig da jo Udskryknings rimeligviis i den nærmeste Fremtid vil blive hyppigere end hidtil, savner jeg en Bestemmelse om Tarter for Landinspecteurernes Forretninger. Jeg har hørt den ærede Indenrigsminister, paa den

ærede Ordførers Forespørgsel, afgive den Erklæring, at han ikke ansaae sig for berettiget til ad administrativt Bei at give en saadan Tært, og det gjør, at jeg føler mig opfordret til at rette den Anmodning til den ærede Indenrigsminister, om han ikke til 3die Behandling af Sagen vilde fremkomme med et Uendningsforslag, hvorved en saadan Tært kunde blive sat. Det er nemlig vist, at der eksisterer den største Ulighed med Hensyn til Betalingen for saadanne Forretninger; den samme Forretning af en Landinspecteur betales undertiden med det dobbelte, ja tredobbelte af, hvad en anden tager derfor, og det er høist uheldigt, naar Udskryknings, som jeg venter, skal blive noget almindelig, at en saadan Ulighed i Betalingen skal være tilstede. Som sagt, min Anmodning til den ærede Indenrigsminister gaaer ud paa, at den ærede Minister ved 3die Behandling vil stille et Uendningsforslag i den omtalte Retning, da jeg ikke troer, at det ret vel kan tænkes at kunne komme enten fra Udvalgets eller nogen enkelt Rigsdagsmands Side, fordi man ikke kan have det særlige Kjendskab til Forholdet, som dertil udfordres.

Rosenørn: Jeg anseer det ikke for saa ganske afgjort, at vi, som den sidste Taler yttrede, overhovedet skulle have denne Lov, og i Almindelighed forekommer det mig meget tvivlsomt, hvorvidt det vil komme til at omfatte baade Udskryknings og Sammenlægningen og stille dem begge paa lige Fod. Jeg nærer endnu det Haab, at i ethvert Tilfælde Sammenlægningsystemet ikke aldeles bestemt vil blive fastsat i Loven, men at man i den Henseende mere vil blive staaende ved de hidtil gjældende Regler, ifølge hvilket Forholdet vil blive mee henviist til Ministeriets Afgjørelser i Overensstemmelse med de enkelte forekommende Tilfælde. Jeg indrømmer, at der, efter hvad den ærede Indenrigsminister forrige Gang gjorde opmærksom paa, med Hensyn til Udskryknings, kan behøves en større Frihed for at lette Overgangen af Fæste til Selveienendom, men naar det er saa, og jeg troer, at flere Talere idag just have fremhævet, at der med Hensyn til Sammenlægningen maatte være givet Ministeriet en større Myndighed end ved Udskryknings, saa troer jeg det vilde